

Интервю на
Адриан "Maldoror" Лазаровски
и **Андон "Whiplash" Донев**
с **Joakim Broden** от **Sabaton**

Половин година след разговора с басиста Par Sundstrom и барабаниста Daniel Mullback двамата с Андон отново сме в бойна готовност. Този път арената на военните действия не са щайгите пред "Универсиада", а малката стаичка в зала "Христо Ботев", декорирана със знамената на България и Европейския съюз, а мишената ни е най-усмихнатият фронтмен в света на екстремната музика - главният идеен двигател на шведското метъл чудо Sabaton, човекът с пънкарския грехен и осемдесетарските очила Joakim Broden. За разлика от повечето вокалисти, които гледат да пазят гласа си преди концерт, господин Broden не само ни почерпи с леденостудена бира, но и се впусна в половинчасова приятелска размисъл с нас, която със сигурност щеше да продължи още дълго, ако не бе дошло времето за задължителния саундчек. Следващия път обаче ще си наваксаме!

Metal Katehizis: Здравей, Joakim, много се радваме да те видим отново! Да започнем с дежурния въпрос - какви са впечатленията ти от България досега?

Joakim: О, страхотни! Напоследък ни засипаха с предложения за концерти, обаче ние отказахме на всички, защото искахме да се подготвим за турнето в Англия и искахме да се концентрираме върху работата над бъдещия си албум. На всички, с изключение на България! Предишният ни концерт тук беше невероятен! А такава публика като вашата не сме виждали. Ето защо си казахме, че искаме да се върнем и да изпълним пълен сет..

Кога ще бъде това турне в Англия?

През ноември и декември.

Интересно как ще приемат музиката ви там...

И на нас ни е интересно, ха-ха! Макар че вече сме свирили в над трисет страни и мога да кажа, че навсякъде ни посрещат с отворени обятия, ха-ха! Та покрай турнетата забелязах нещо любопитно - колкото по-висок става стандартът на живот, толкова по-инертна и резервирана е публиката. Естествено, има и изключения, но като цяло си е така. Ето защо, ако зависи от мен, бихме свирили предимно в източна Европа и по-специално в Чехия, Унгария, Полша и България. По тези места са най-дивите ни фенове. Дори в родната ми Швеция публиката е меко казано заспала. В северна и западна Европа хората възприемат метъл концертите по следния начин - отиваме на концерт, пием една бира и после се прибираме вкъщи да спим. Докато вие отивате на концерт с... как да го кажа... фестивална нагласа. Започвате да пиете още от обяд, събирате се пред залата, слушате си музика, а след самото шоу отивате някъде да продължите купона. Такава е и моята нагласа, когато ходя по концерти - и аз правя същото като вас, ха-ха!

Предишния път, когато бяхте при нас, получихте като подарък книга за българската военна история. Решихте ли да направите нещо по въпроса?

Все още не, понеже за момента работим над музикалната страна на албума. За предстоящия си албум искаме да наблегнем на исторически събития, които не са толкова известни в световен

мащаб. Това ни дава доста по-голяма свобода в сравнение с работата над "The Art Of War", където всяка песен съответстваше на определена глава от книгата на Сун Дзъ. Сега сме решили да изберем десетте най-добри композиции, които сме измислили, и да ги облечем в текстове за не толкова преекспонирани кампании, както правехме досега. Да не пеем за сражения, където са участвали над два милиона души, както е случаят с битката при Курск. По света са се водили толкова много важни битки, в които са били въввлечени не повече от двеста-триста души, и са се случили толкова много важни събития, които са оказали влияние върху световната история, ала продължават да са обгърнати в тайнственост. Ето защо искаме да насочим вниманието си именно натам - да разкажем на хората за епизоди от военната история, за които те или не знаят, или ако знаят, то е съвсем малко. Не като денят-D и десанта в Нормандия, за който всички знаят...

Тоест да разбираме, че събирате идеи от феновете си...

Абсолютно. Това се отнася и за българските ни фенове. Нека ни пратят всичко, което сметнат за интересно!

Ще ни разкриеш ли нещо по отношение на музикалната страна на бъдещия ви албум?

Работата върху него е доста различна в сравнение с преди, понеже за първи път не ни притискат с крайни срокове и разни стресиращи графици, при които често се налага да висеш по 12 часа в студиото... Само преди няколко дни, в четвъртък вечерта, завърших първата песен от албума, и мога с гордост да заявя, че е напълно готова от музикална гледна точка.

О, интересно! И как звучи?

Веднага се разпознава, че е парче на Sabaton. Но с още по-сериозна и грандиозна продукция.

По-грандиозно звучене от "The Art Of War"?

О, да! Новите ни неща ще звучат още по-епично и бомбастично. Или поне това първо парче де, ха-ха-ха! Наблъсках го и с много хорови вокали - както е случаят с "Ghost Division", където хоровете са не само в припевите, но и в куплетите. Което, от друга страна, изисква много предварително обмисляне и структуриране на парчето. Преди праскахме някаква песен и си казвахме: "Хъм, дай да добавим малко хармонии тук и там!", докато сега всички тези неща са ясни от самото начало. И когато отидем в студиото, 90 процента от песента ще е вече готова. Най-много да променим някое соло и толкова.

Ти пишеш цялата музика, нали?

Да. Цялата, а после двамата с Par сядаме да правим текстовете. Някои ги пишем заедно, а други - поотделно. Спомням си, че навремето написахме "Burning Crosses" заедно с китаристите ни Oskar и Rikard, ала честно казано те предпочитат да се концентрират над солата си. Не че историята не ги интересува - напротив, - но предпочитат да оставят композирането на нас, ха-ха! Което е добре, защото си мисля, че ако всички се натискахме да пишем песни, накрая щеше да стане голям бъркоч и нищо хубаво нямаше да излезе!

Като спомена "Burning Crosses", не можем да не те попитаме как точно решихте да изоставите текстовете за купони и фентъзи и да се насочите към военната история?

О, това всъщност стана... как да го кажа... по погрешка, ха-ха! Никога не сме го планирали - не е било част от някаква маркетинг стратегия или нещо подобно. Вече бяхме записали "Panzer Battalion" и "Purple Heart" (която между другото се казваше "Night Child" и имаше съвсем различен текст) и си търсехме нов лейбъл. Та седим си една вечер с Par - вечерта преди да влезем в студиото за записите на "Primo Victoria", - и имаме да разрешим един малък проблем. А той е, че още нямаме текст за песента, за която на следващия ден ще записваме вокали, сиреч онова, което впоследствие стана "Primo Victoria". Седим си значи, слушаме инструментала и коментираме колко епично звучи, а изобщо не знаем какъв текст да му сложим. И изведнъж ни осени като гръм от ясно небе - абе що не я направим за десанта в Нормандия? Изтичах веднага до вкъщи, за да си взема необходимите книги с информацията, която ми трябваше, и попаднах на откъси от дневниците на войниците, участвали в операция "Оувърлорд". Неусетно стана доста късно и двамата си дадохме сметка, че наистина сме яко погълнати от идеята. Когато написах текста и "Primo Victoria" се превърна в това, което е сега, решихме, че "Night Child" не се връзва много с нея. Решихме да я променим и мисля, че точно тогава ни хрумна да направим целия албум такъв. Захванахме се яко за работа и обзелото ни вдъхновение бе толкова силно, че стигнахме до идеята да направим двоен диск. Не знам дали знаете, но по време на записите за албума "Primo Victoria" 50 процента от "Attero Dominatus" беше вече написан. От лейбъла обаче попариха ентузиазма ни - "А, не, никакъв двоен албум!" Ето защо се наложи да изчакаме една година, за да изкараме на пазара "Attero Dominatus". Това обяснява и защо структурите на парчетата от двата албума са толкова сходни...

По време на разговора ни с Par зачекнахме една крайно любопитна тема, но я сега да питаме и теб - няма ли да сменяте скоро лейбъла си?

Ами... как да го кажа... има такова нещо, да.

И кой ще бъде новият ви издател?

Страшно искам да ви го кажа, обаче все още не мога - от чисто юридически съображения. Колкото и да звучи клиширано, понякога човек трябва да слуша адвокатите. Но работата е почти

опечена, защото трябва само да се сложат няколко подписа тук-там, така че новината съвсем скоро ще бъде официална!

Добре, няма да нахалстваме повече. Как мислиш, има ли вероятност някой ден да направите концептуален албум?

Твърдо да. Няма да е следващият, понеже подобно начинание изисква адски много предварително обмисляне и планиране, ала вероятно по-следващият ни диск ще е точно такъв. И няма да е като "The Art Of War", а по-скоро ще бъде концентриран върху някоя военна кампания, като операция "Оувърлорд" и десанта в Нормандия. Тогава са се случили толкова много неща... Можем да започнем с първите парашутни отряди, спуснати посред нощ, и да проследим какво се случва с някой от тях. Да проследим една мащабна военна операция през очите на шепа войници.

Наскоро ти записа гост-вокали за израелската група Desert. Ще ни разкажеш ли как точно се случи това?

Свирехме заедно с тях в Израел - в Тел Авив. Много се забавлявахме на шоуто и после пичовете от Desert ни попитаха какво смятаме да правим на следващия ден. Ние им отвърнахме: "Още не сме решили, но вечерта сме заети, защото ще ходим на купон!" Тогава те ни предложиха да ни разходят из Йерусалим и да ни покажат града. Показаха се страшни пичове и си изкарахме страхотно, даже направиха нещо като клип към песента ни "Counterstrike" по време на пътуването с колата! Няколко месеца по-късно певецът им ми изпрати мейл с молба да запиша вокали за тях. Питаха ме дали искам договори и такива простотии, на което аз им казах: "Не! Дайте ми само файла с музиката и текста, нищо друго не ми трябва!" Записах вокалите в нашето собствено студио и те много ги харесаха. После Andi La Roque направи смесването в Гьотеборг. Интернет направи тези неща дяволски лесни - няма разтакаване, няма хойкане насам-натам, просто пишеш песен в Израел, после я мяташ по нета в Швеция и хоп! - гост-вокалите са уредени!

Какво стана с първото ви DVD?

Кое? Онова, което се прецака ли?

Прецакало ли? Как?

О, това е суперзабавна история. Трябваше да го запишем в Белгия. Още пътуването се оказа голям кошмар. Бусът ни нещо се повреди, взе да ръси масло като разпран и двигателят тотално се прееба. Спряхме принудително и в същия момент цъфна един немски полицаи (минавахме през Германия на път за Белгия) и ни връчи фиш за неправилно паркиране. "Ама какво паркиране!" - опитахме се да му възразим. - "Имаме проблем с двигателя, затова сме спрели." "Виждам" - отвърща той, - "но сте спрели, нали така? Паркирали, с други думи... И то по средата на трафика." Примирихме се, но ченгето не се отказва и ни връчва втори фиш. "А това за какво е?" - облешихме се ние. "Виждате ли ей тая мацаница?" - пита полицаият и сочи към маслената локва. - "Това се нарича замърсяване на околната среда." Разпусвахме се (ама наум) и тъкмо си казахме, че повече не може да ни прецака, когато ни тръснаха и пожарникарска такса. "Каква е тази такса пък сега?" -

питаме ние. "За момчетата от противопожарния екип, който ще дойдат да почистят замърсяването, което вие току-що причинихте" - гласеше отговорът. И те дойдоха, свършиха си работата, а ние само скърцахме със зъби и ги гледахме навъсено. Затова не е нищо чудно, че закъсняхме зверски за мястото, където трябваше да правим записите за DVD-то. По план трябваше да пристигнем по обед предишния ден, а ние цъфнахме посред нощ. Когато започнахме да свирим, се оказа, че местният екип нещо не се е доразбрал с операторския екип. На тавана бяха монтирани камери, които да ни снимат, обаче никой не се сетил да вдигне подвижната рампа за светлините и впоследствие се оказа, че тя закрива обективите на камерите. Поради тази причина барабанистът и клавиристът ни не се виждаха на нито един кадър, понеже тези камери трябваше да снимат точно тях! Та такава е историята! За щастие при DVD-то, което подготвихме впоследствие, нямаше подобни изпълнения, всичко е наред и се надявам, че съвсем скоро ще се появи на пазара!

То обаче като че ли се позабави малко...

Забавихме го нарочно, понеже си дадохме сметка, че десетата ни годишнина е съвсем скоро! И си казахме, че вместо да получат само един концерт, ще е по-добре да дадем на феновете си редки и уникални кадри, покриващи епизоди от цялата ни кариера. Така че очаквайте крайно любопитни неща!

Да се върнем към Втората световна война. Как гледаш на конспиративните теории, витаещи около героя на вашата песен "Rise Of Evil" - Адолф Хитлер?

Повечето са пълни глупости. Стане ли въпрос за Хитлер, хората са склонни да повярват на всичко за него. Ако им кажеш, че е варил малки кученца като дете, ще повярват и на това. Слушал съм какви ли не слухове за него и, честно казано, повечето са толкова идиотски, че само ме забавляват. Последната "новина" е, че черепът му, за чието откриване руснаците и по-специално Сталин толкова се биха в гърдите, всъщност е принадлежал на жена, представяте ли си? Каквито и конспиративни теории да чуем по негов адрес, не бива да забравяме, че този човек е бил достатъчно луд, за да направи какво ли не!

В тази връзка не можем да не те попитаме не е ли малко опасно да пееш за такива неща?

Е, все още не сме получавали заплахи за живота си, ха-ха! Естествено, че е опасно, защото има хора, които ни смятат за нацистка банда. Всякакви заблудени има на този свят. Навярно защото чуват стиха "The Reich will rise" от песента, за която говорихме преди малко, вадят го от контекста и си казват: "Ето! Тия фашисти пеят, че Райхът щял да възкръсне!" А всъщност ние вкарахме тези думи в песента съвсем преднамерено, за да подразним именно тези тъпаци. Защото още когато излезе "Primo Victoria", започнаха да ни обвиняват в нацистки пристрастия. В същото време въпросният ред е елегантна провокация към интелигентния слушател - така искаме да накараме хората да обърнат по-голямо внимание на текстовете, да чуят внимателно нещата ни, да се потопят в света на Sabaton и да видят общата картина, а не да си вадят прибързани заключения!

